

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Tachově rozhodl v senátě složeném z přísedících [jméno] [příjmení] a Mgr. Bc. [jméno] [příjmení] a předsedkyně senátu Mgr. Michaely Rezníčkové v hlavním líčení konaném dne 30. 11. 2022

takto:

obžalovaný [celé jméno obžalovaného], narozený dne [datum] v [obec], okres [okres], trvale bytem [adresa obžalovaného], t. č. bytem a adresou pro účely doručování [ulice a číslo], [obec], okres týž,

je vinen, že

dne 11. 8. 2019, poté, co se na diskotéce [anonymizováno] v [obec] seznámil s poškozenou [celé jméno poškozené], narozenou [datum], vozidlem tov. zn. Ford Focus Combi, [registrační značka], se slovy, že se ještě projedou a pobaví se, jmenovanou zavezl na odlehlé místo, na lesní cestu za obcí [obec], vpravo ve směru na [územní celek], kde ji v době kolem 03:30 hodin s použitím hrubého slovního i fyzického zacházení, přes vážně míněný slovní odpor a nesouhlas poškozené nutil k pohlavnímu styku, po odmítání poškozené jí sdělil, že se z toho lesa nemusí dostat živá, že má v kastlíku pistoli, poškozená přesedla na zadní sedadla vozidla, kde jí donutil k vaginální souloži za použití kondomu, nejdříve v poloze tzv. na koníčka, dále tzv. zezadu, kdy poškozená se ze strachu o svůj život hrubému zacházení podvolila, následně jí vyčítal, že nic nedělá, ať se snaží, nakonec si sundal kondom, vzal její nohy, roztáhl je, lehnul si na ní a vykonal na poškozené vaginální soulož bez použití kondomu s ejakulací semene do pochvy, načež poškozená, poté, co ji obžalovaný po události odvezl zpátky do [obec], byla nucena užít tabletu proti otěhotnění a dne 12. 8. 2019 se nechat u obvodního gynekologa vyšetřit kvůli možnému nakažení z pohlavně přenosných chorob, ke zranění poškozené nedošlo, bezprostředně po události však poškozená prožívala akutní formu posttraumatické stresové poruchy,

tedy jiného násilím a pohrůzkou násilí donutil k pohlavnímu styku a čin spáchal souloží,

čímž spáchal

zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku,

a odsuzuje se za to

podle § 185 odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody ve výměře dvou (2) let nepodmíněně.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen zaplatit poškozené [příjmení] [jméno], [IČO], na náhradu škody částku 5 606 Kč.

Odůvodnění:

1. Z důkazů provedených v hlavním líčení zjistil soud skutkový stav popsany ve výroku rozsudku. Uvedený skutkový stav byl zjištěn zejména z výpovědi obžalovaného [celé jméno obžalovaného], poškozené [celé jméno poškozené], z výpovědi svědků [jméno] [příjmení], [anonymizována dvě slova], [jméno] [příjmení] a [příjmení] [celé jméno poškozené], znaleckých posudků z oborů zdravotnictví PhDr. Mgr. [celé jméno znalkyně], [celé jméno znalkyně] a [celé jméno znalce] a dále z úředních záznamů Policie ČR, protokolu o ohledání místa činu včetně fotografické dokumentace, odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví biologie a genetiky a lékařských zpráv.

2. Předně je třeba konstatovat, že soud ve věci rozhodoval podruhé, kdy rozsudek ze dne 13. 10. 2021, který byl obsahově zcela totožný, bylo usnesením Krajského soudu v Plzni z 20. 1. 2022 zrušen a věc vrácena okresnímu soudu. Z usnesení krajský soud uvedl, že v řízení předcházejícím vydání napadeného rozsudku soud neprovedl všechny potřebné důkazy pro své rozhodnutí, v důsledku toho jsou skutková zjištění prozatím neúplná a skutkové i právní závěry budí pochybnosti. Dokazování je nutno doplnit znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví odvětví psychiatrie k posouzení duševního stavu poškozené. To je nutné s ohledem na diagnózu poškozené a její přístup k onemocnění a léčbě, teprve po tomto doplnění dokazování může soud ve věci rozhodnout.

3. Proto soud přibral znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie [celé jméno znalce], který ve svém znaleckém posudku uvedl, že poškozená trpí nediferencovanou schizofrenií, v době projednávaného jednání byla kompenzovaná, zaléčená, neměla tak vliv na její schopnost vnímání, zapamatování si prožitků a následný obsah výpovědi v soudním řízení. Znalec nevidí ani jiné důvody z psychiatrického hlediska, pro které by posuzovaná nebyla schopna správně vnímat a interpretovat své prožitky. Dle psychiatrické dokumentace nedošlo po spáchání skutku k závažnější změně psychického stavu, kdy dle názoru znalce je spíše nepravděpodobné, že by nedošlo prakticky žádným výraznějším projevem, navrhl soudu opětovně posouzení její věrohodnosti znalcem psychologem, případně doplnění posudku. Konečně znalec uvedl, že případné nedodržení medikace, užívání alkoholu a omamných a psychotropních látek by mohlo ovlivnit schopnosti poškozené správně vnímat, zapamatovat si a reprodukovat události, mohlo by vést k dekompenzaci jejího psychického stavu, avšak nic takového znalec nezjistil.

4. Obžalovaný [celé jméno obžalovaného] spáchání skutku popřel. U hlavního líčení potvrdil, že se s poškozenou [celé jméno poškozené] poznal v tom baru a že měli plán jít si ještě někde užít na diskotéku. Chtěl do [obec] do [anonymizováno]. Tak se domluvili. V autě jej pak poškozená začala osahávat, začala jej provokovat. Po hádce se svou přítelkyní byl s city na dně, tak si to nechal líbit. Poškozenou rozhodně k ničemu nenutil. Poškozená se sama s ním začala líbat, sama si sedla dozadu do auta a sama všechno začala dělat. Neměl potřebu někoho znásilnit. K dotazu doplnil, že v tom baru byl střízlivý, žádný alkohol nepopíjel. Do baru přišel sám, bavil se tam jen s poškozenou. Poškozené si stěžoval, že se předtím pohádal s přítelkyní. Poškozená se obžalovanému zdála pod vlivem alkoholu nebo zfetovaná. Byla jakoby omámená, jako kdyby užila marihuanu a alkohol. Zeptala se jej, zda by nevěděl, kde je něco většího, diskotéka nebo něco takového. Sám chtěl jít do té [anonymizováno], takto poškozené navrhl s tím, že by jí pak zase

přivezl zpět do [obec]. Bylo pozdě večer, kolem dvanácté, jedné nebo druhé hodiny. Chtěl si koupit cigarety v [anonymizováno] baru v [obec] (později upřesnil, že se jednalo o [příjmení]). Poškozená jej osahávala již cestou z [obec] do [obec], od [obec] ještě více, i pod kalhotami. Byl už vzrušený a neovládl se. Zajel na cestu, kde lidé nechodí, protože mu poškozená řekla, že se stydí, aby je někdo neviděl. Zakouřili si, začali se líbat a pak už to šlo samo. Poškozená požadovala, ať se to nikdo nedozví, že to musí být jenom mezi nimi. Poškozený navrhl, že by mohli jít dozadu, že je vpředu auta málo místa. Nevěděl, zda si lehl na poškozenou či ona na něj. Poškozená měla sukni, nesvlíkali se do naha ani jeden. [příjmení] si poškozená nechala, jen je dala na stranu. Obžalovaný si vzal kondom, poškozená s tím souhlasila. Jednalo se o misionářskou polohu, ležel na poškozené. Poškozená si to užívala, byla vzrušená. U obžalovaného došlo k vyvrcholení do kondomu, zahodil jej někam tam, bylo tam pole. Obžalovaný se poté ptal poškozené, jestli chce ještě někam jít. Ona řekla, že chce domů, že chce do [obec]. Tak jí tam obžalovaný odvezl. Na parkovišti u [anonymizováno] nebo u [anonymizováno] obžalovanému poškozená řekla, že chce peníze na prášky, kdy si obžalovaný myslel, že se jedná o nějaké drogy. Obžalovaný jí na to řekl, že jí žádné peníze nedá, ani žádné peníze nemá. Poškozená začala říkat, že má doma chlapy, že jestli se to oni dozví, že bude mít zle. Obžalovaný jí nazval kurvou a poškozená mu vyhrožovala, že si jej její chlapy chytanou a že mu ublíží. Po přečtení části výpovědi obžalovaného z přípravného řízení (kdy obžalovaný uvedl, že na začátku sexu ještě nebyl dostatečně vzrušený) obžalovaný doplnil, že s tím má doteď problémy, je to tedy možné. Většinou se pořádně vzruší, když ta holka vydává zvuky. Kondom si dával ještě před tím sexem. Při sexu polohy neměnili, i když v další větě připustil, že nějaké polohy měli, že už si to nepamatuje, že si jen pamatuje, že byl na poškozené. K dotazu obhájkyň obžalovaný upřesnil, že k tomu neměl až takovou chuť. Penis mu stojí, ale jen trochu, kondom se dá nasadit. Když jeli nazpátek, byla tam autonehoda, zastavili je policisté, ať jedou jinudy, poškozená nic neříkala, mohla přece utéct. Po zrušení rozsudku se již vyjadřoval zejména ke své osobě, kdy je zaměstnán na dohodu o provedení práce u firmy [právníká osoba] [obec], kam ze [obec] denně dojíždí, čeká rodinu. Dále trval na popěrném stanovisku k věci.

5. Poškozená [celé jméno poškozené] k věci při hlavním líčení vypověděla, že dne 10. srpna roku 2019 se byla pobavit v [anonymizována dvě slova]. Tancovala, s nikým se tam nebavila, alkohol nepila. Asi ve 3 hodiny ráno šla ven na cigaretu, přemýšlela, co bude dělat, dovnitř se jí již nechťelo. Vyšel obžalovaný a začal se s ní kamarádsky bavit, důvěrně, jako by jí znal dlouho. Navrhl poškozené, jestli by s ním nejela do [obec] do [anonymizováno]. Poškozená jej odmítla a on se vrátil dovnitř. Obžalovaný vyšel znova a znovu se ptal, jestli by se nejela někam pobavit, že to tam stojí, za prď, že tam má auto, že jí ho ukáže. Poškozená to stále odmítala. Pak řekla, že ještě zkusí zavolat kamarádovi, zda by nejel s nimi. Obžalovaný s tím souhlasil, tak jí to nepřišlo vůbec nebezpečné. Nikomu se však nedovolala, a nakonec s tím souhlasila. Po cestě do [obec] poškozená obžalovaného žádala, zda by nemohli jet zpět, že si to rozmyslela, že je již unavená, aby se šla dále bavit. Obžalovaný na to řekl, že jí pak odveze, ale že ještě trochu pobaví. Pak začal mluvit o své přítelkyni, že jí miluje. Ona proto mluvila také trochu o sobě. Poprosila jej o cigaretu, on je pak dojel koupit na náměstí do [obec] do [anonymizováno] baru. Žádala jej znovu, aby jeli zpět do [obec]. Obžalovaný se rozjel někam kolem polikliniky, pak byli v lese a dlouho nic. [jméno] odbočil na nějakou cestu. Obžalovaný říkal, že se právě pobaví, když poškozená nechce do těch [obec] na tu diskotéku. Začal, ať mu sahá na penis, její ruku dával na svůj pohlavní úd. Začal říkat, ať ona začne něco dělat, že (on) si chce zašukat, že si chce užít. Sexuálně na ní naléhal. Poškozená chtěla jet domů, že už jí její přítel bude hledat. Obžalovaný začal být drsný, měl takové řeči, že ať přestane dělat drachoty, že se z toho lesa nemusí dostat živá, že má v kastlíku pistoli, ať (ona) udělá, co (on) chce a drží hubu. Obžalovaného prosila o pití, měla žízeň, měla v plánu, že mu uteče. Pak řekl, že půjdou na zadní sedadla, že vpředu to nejde. Poškozená se chtěla dojit vymočít, ale zjistila, že nemá kam utéct. [jméno] neprojelo jediné auto. Tak si sedla dozadu. Požadoval, ať, „mu ho kouří“, ať něco dělá, že se chová jak nějaká patnáctka, ať se snaží, a že se mu nemůže postavit, když se bude takhle chovat. Dlouho to bylo takto dokola. Poškozená měla v hlavě, že je to asi její poslední chvíle, kdy žije, byla úplně v tranzu. Pak se rozhodla, že začne dělat, co obžalovaný chce. Prosila jej, jestli

by neměl aspoň kondomy. [příjmení] začal vytahovat telefon, že si to chce natočit. Obžalovaný poškozené nadával, že to dělá, „na hovno“, zkoušel různé polohy. Pak se úplně naštvál, strhnul ten kondom, poškozenou otočil a roztáhl jí nohy. Obžalovaný ejakuoval do poškozené, ačkoliv jej prosila, ať to nedělá, že nebere antikoncepci, že si bude muset sehnat prášek, aby nebyla těhotná. [příjmení], že, „bla bla bla“ a něco tam mlel, a pak že jedeme do toho [obec]. Tomu poškozená nevěřila, celou dobu si myslela, že jí v tom lese zakope a podobně. Když byla po cestě havárka, bylo tam hodně lidí, hasiči, tak tam obžalovaný zastavil a poškozené říkal, ať hlavně drží hubu a nic neříká. Ona byla stejně mimo. V [obec] jí vyhodil u [anonymizováno] a po cestě měl ještě nějaké blbé kecy, že ať si nemyslí, že kdyby to nebyla ona, tak by to byla stejně nějaká jiná, a jestli po něm chce nějaké peníze. Poškozená mu říkala, že nechce, ale že si bude muset koupit ten prášek proti tomu oplození, že bude muset jít na pohotovost, že má 500 Kč, ale že stojí 800 Kč. Že kdyby měl nějaké drobné, že by to nevadilo. Na to se on rozčílil, že kurvám žádné prachy nedává a že neví, za co by měl platit. Šla si koupit do baru pití, měla žízeň, ve zkratce to řekla kamarádovi. Šla domů, tam našla nějaké peníze na stole a běžela na tu polikliniku asi ve 4 nebo v 5 ráno. Nejprve o tom nikde mluvit nechtěla, byla ráda, že to přežila. Pak z toho měla špatný pocit, strach z nemoci. Takto začala řešit. Mluvila o tom i se svou matkou, ta nevěděla, zda tomu má věřit. K dotazu poškozená doplnila, že jí to přišlo divné až v tehdy, kdy obžalovaný nejel směrem ani na [obec], ani na [obec], jel do toho lesa. Opakoval, že se ještě jednou trochu pobavit, ale neříkal jak. V tom lese už to poškozené začalo být jasné. Obžalovaný předtím ani neměl nějaké oplzlé kecy, nebo že by na ní předtím nějak moc sahal. Poškozená měla na sobě kromě kalhotek vše, obžalovaný měl zpočátku rozepnutý vršek a svlíkl si jen kalhoty. Poprvé měli polohu, „na koníčka“, nešlo to, tak nadával, pak ať se (ona) otočí zezadu, to také nešlo. Tvrdě na ni šel až potřetí, kdy si obžalovaný sundal ten kondom. Byla ráda, že to přežila, že to mohlo být daleko horší. Žádnou zbraň u obžalovaného poškozená neviděla.

6. Svědek [jméno] [příjmení], když při hlavním líčení byla podle § 211 odst. 1 trestního řádu čtena jeho výpověď učiněná mimo hlavní líčení, sdělil, že poškozená [celé jméno poškozené] je matkou jeho syna. Je to asi rok a půl nebo dva roky zpět, kdy svědek byl u matky poškozené a poškozená tam přišla. Brečela, že byla znásilněna nějakým, „cigánem“. Sdělila, že byla z předchozího dne v [anonymizováno], tam ho potkala a dali se do kontaktu, že je to tam o ničem a jeli do [obec]. [příjmení] místo do [obec] zajel v [obec] někde do lesa, tam zastavil a naléhal na ni. Naléhal na ni, chtěl felaci, držel ji prý pod krkem. Říkala taky, že jí tvrdil, že má pistoli v kastlíku, tak měla strach. Svědek měl v první chvíli fakt pocit, že se to fakt stalo. Poškozená i říkala, co to bylo za auto, ale svědek si to nezapamatoval. Dříve svědka také obžalovaná udala, že ji znásilnil, jelikož po něm chtěla 100 Kč, ale svědek jí peníze dát nemohl. Naštěstí u toho byl její kamarád [příjmení] a ze strany policie to bylo odloženo. Ze situace u matky poškozené svědek dovodil, že se něco skutečně stalo. Mohlo dojít i k tomu, že ona svým chováním a způsobem oblékání na toho dotyčného mohla zapůsobit, že jej vyprovokovala.

7. Svědek [příjmení] [jméno], když při hlavním líčení byla podle § 211 odst. 1 trestního řádu čtena jeho výpověď učiněná mimo hlavní líčení, sdělil, že o této trestní věci nic neví. Poškozenou zná několik let, ale nesvěřovala se mu s žádným sexuálním obtěžováním. Asi rok a půl zpět užívala [příjmení], viděl ji u toho. Měli spolu také sexuální zkušenost, po sexu peníze nechtěla.

8. Svědkyně [jméno] [příjmení], když při hlavním líčení byla podle § 211 odst. 1 trestního řádu čtena její výpověď z přípravného řízení, vypověděla, že v srpnu 2019 s obžalovaným už nechodila, v té době spolu nebyli vůbec v kontaktu. Když se obžalovaného ptala, o co se její předvolání na policii jedná, obžalovaný jí napsal, že byl trochu připitý a že ona po něm chtěla sex, že tu ženu znásilnil. Policie po něm chtěla, aby uvedl nějakou svoji holku, které se pak budou dotazovat, zda na ni nebyl násilný. Po dobu, co s ním chodila, spolu žádné neshody neměli. Když obžalovaný popisoval, co se mělo stát, tak psal, že byl trochu přioptitý, že ona to chtěla, že jej osahávala, že s ní někam jel, kde se spolu někde vyspali, že jí pak odvezl zpátky do [obec] a ona po něm chtěla peníze. Dotyčnou

holku popsal tak, že si jí nepamatuje, že neví, kdo to je. Žádnou střelnou zbraň u obžalovaného nikdy neviděla, u něho doma ani v autě.

9. Svědkyně [jméno] [celé jméno poškozené], když při hlavním líčení byla podle § 211 odst. 1 trestního řádu čtena její výpověď z přípravného řízení, vypověděla, že poškozená byla u svědkyně druhý den poté, co se to mělo odehrát. Poškozená plakala a říkala, že jí někdo znásilnil. Měla jet s někým do [obec] na diskotéku, že se to stalo v nějakém lese. Poškozená mluvila o nějaké zbraň. Se svědkem [příjmení] poškozené radili, aby šla na policii, neboť na policii původně jít nechtěla. Svědek [příjmení] jí řekl, že jeho dříve udala, i když jí nic neudělal, ale když jí měl ublížit někdo jiný, že na policii nepůjde. Svědek [příjmení] má s poškozenou skoro 3 letého syna, kterého vychovává sám, poškozená by se o syna nedokázala postarat z důvodu její schizofrenie. Poškozená svědku [příjmení] nenávidí z důvodu toho, že jí, sebral“ syna, mají spolu věčné neshody.

10. Svědek [jméno] [příjmení], když při hlavním líčení byla podle § 211 odst. 1 trestního řádu čtena jeho výpověď z přípravného řízení, uvedl, že poškozené nevěřil, když mu řekla o tom znásilnění. Bylo to v ranních hodinách v nonstop herně [anonymizována dvě slova]. Poškozená byla hodně neklidná. Mluvila o tom, že někomu sedla do auta, že toho dotyčného potkala v [anonymizováno] a že pak spolu jeli za [obec]. Říkala, že zajeli někam za [obec], že tam zastavili, dokonce na ten dotyčný mířil pistolí. Nevěděla, zda to byla plynová zbraň nebo skutečná. Dotyčný po ní měl požadovat, aby se styku nebránila. Byla rozčilená, ale nebyla v takovém šoku. Po svědkovi chtěla peníze na prášek proti otěhotnění, mluvila o tom, že se dotyčný do ní, udělal“, že musí rychle na pohotovost, že jí schází peníze, že potřebuje prášek proti otěhotnění. Svědek tomu nevěřil, myslel si, že poškozená chce peníze na automaty, žádné peníze jí proto nedal. Poškozená pak odešla s tím, že musí někde sehnat ty peníze. Nemluvila o tom, že by byla zraněná. Pak si volali, kdy poškozená říkala, že peníze sehnala, prášek si koupila, že už je vše v pořádku. Chtěla asi 300 Kč s tím, že prášek stojí asi 650 Kč. Když o tom pak poškozená mluvila opakovaně, tak už jí svědek uvěřil. Později říkala, že jí měl dotyčný vysadit u Lidl, že policie dohledávala kamerové záznamy.

11. PhDr. Mgr. [celé jméno znalkyně], soudní znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, při hlavním líčení přednesla závěry svého znaleckého posudku ze dne 16. 11. 2019, kdy za účelem jeho zpracování měla k dispozici veškerou zdravotnickou dokumentaci poškozené. Z tohoto znaleckého posudku plyne, že poškozená má nadprůměrný intelektový potenciál. Její abstraktní myšlení je průměrné. Sociálně emoční inteligence je nezralá, odpovídá nižšímu mentálnímu věku, což je způsobeno psychotickou poruchou následkem užívání pervitinu v minulosti. V osobnostní struktuře a dynamice se potvrzuje dominance impulzivních a pudových sklonů. Osobnost má znaky dezintegrace, její jednání, chování a prožívání má velké výkyvy, což odpovídá její psychotické schizofrenické chorobě. Principem osobnostní struktury je infantilní egocentrismus a narcismus. Do životních situací má neadekvátní vhléd. Je extrovertní a emočně labilní. Lži skóre je nízké. Cílené psychologické vyšetření nepotvrdilo smyšlenou kauzu. Popisované trauma má logickou strukturu, nezjistily se bludné procesy. Nebyly potvrzeny žádné výpovědní difference ani s odstupem času od prožitého traumatu. Ucelenost a smysluplnost reprodukce poškozené byla průkazná. Celá výpověď jednotlivostí nevykazuje žádnou patologickou lhavost nebo úmyslné zkreslování prožité události. Poškozená není v kontaktu s okolím obezřetná, je naivní, takže neodhaduje možné nebezpečí. Motiv pomstychtivosti nebyl prokázán. Nejsilnější motivací k oznámení činu byl strach z pohlavních chorob, z HIV a nakonec i z otěhotnění. Bezprostředně po traumatu poškozená prožívala akutní formu posttraumatické stresové poruchy, ale tento stav překonala dobře, zřejmě díky medikaci. Obecná i specifická věrohodnost jsou v normě, konfabulace se neprokázala. K dotazu znalkyně doplnila, že se obecně počítá s tím, že mohou své prožitky zkreslovat, že je neumí vidět v realitě. Konzultovala proto s psychiatrickou MUDr. [příjmení], co se uvádí v literatuře a co vyšlo i z toho vyšetření, že tito lidé, když jsou ohroženi na životě nebo na zdraví, tak si ten moment zapamatují a nezkreslují jej. Intelektový potenciál poškozená neužívá ke své seberegulaci, ale naopak jí to vedlo k tomu, že si začala libovat v jednoduchém životním stylu. Její naivita a infantilní egocentričnost měla vliv na to, že poškozená

není obezřetná. Když se seznámila s pánem, takto brala hodně volně a nechala to dojít až do momentu, kdy už mohla být ohrožená. Chybí jí určitý pud sebezáchovy. Kdyby poškozená neměla strach z pohlavních chorob a otěhotnění, pravděpodobně by to ani neoznámila. Když byla ubezpečena, že není nakažená a těhotná, takto svým způsobem hodila za hlavu. Diagnóza poškozená je maniodepresivní schizofrenie, ve spise je uveden i termín paranoidní schizofrenie. Je to psychotické onemocnění, které se vyznačuje tím, že zpracování reality neodpovídá v tom smyslu, že ten vhléd do situace, konkrétně u poškozené, je infantilní, dětinský mezi tím 15. a 16. rokem. Poškozená netrpí bludy, ale u poškozené to obnáší to, že není schopná pracovat v režimu, není schopna postarat se o dítě. Poškozená netrpí hlasy, které by jí naváděly k nějaké činnosti. Poškozená je nezdrženlivá, ale není osoba, u které se vytvoří myšlenka, která neodpovídá prožitku. Poškozená v minulosti užívala pervitin, což u ní spustilo schizofrenii. Znalkyni byly dále zaslány výpovědi svědků [příjmení], [anonymizováno] a znalecký posudek [celé jméno znalce], znalkyně k těmto novým skutečnostem u hlavního líčení uvedla, že nemění nic na jejích původních závěrech. K výpovědím svědků konstatovala, že o těch už věděla při zpracování posudku, zaujala ji poslední věta z výslechu pana [příjmení], kdy uváděl, že patrně to byla její zloba, že jí nedal tu stokorunu, což podle ní zcela koresponduje s tím, že to mělo tehdy nějaký účel, sama poškozená při vyšetření, když se jí na to (údajně znásilnění panem [příjmení]) znalkyně dotazovala, odpověděla, že o tom nechce mluvit. Znalkyně dále uvedla, že znovu po prostudování těch materiálů zrevidovala výsledky testů poškozené, ponořila se dále více do kauz sexuálního zneužití, z čehož vyplývají obecné závěry, reakce poškozené v této věci pak zcela těmto obecným poznatkům odpovídá. Pokud uváděl pan znalec [příjmení] [celé jméno znalce], že by tam čekal větší reakci (závažnější změnou psychického stavu) tak podle jejího názoru i názoru psychiatricky MUDr. [příjmení], se kterou tu věc konzultovala, tam působí ta medikace, která obecně poškozenou utlumuje, přesto tam nastala určitá panická ataka, ta se týkala zdraví, otěhotnění, nedá se tedy říci, že by u poškozené nějaká reakce nebyla. Navíc je třeba zmínit, že obecně v těch sexuologických kauzách se běžně objevuje tzv. vytěsnění (snaží se na událost nemyslet, nezabývat se jí, tím méně o ní hovořit), pak se samozřejmě může stát i po delším čase, že se to po nějaké asociaci objeví. Ohledně užívání drog konstatovala znalkyně, že poškozená, když ji vyšetřovala, říkala, že je čistá, tyto skutečnosti potvrdila i policie, která jí na vyšetření přivezla.

12. [celé jméno znalkyně], soudní znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, při hlavním líčení přednesla závěry svého znaleckého posudku ze dne 21. 4. 2020, ze kterého plyne, že obžalovaný netrpí a v minulosti ani v době spáchání činu netrpěl duševní poruchou. U posuzovaného byla diagnostikována porucha osobnosti s rysy nezdrženlivosti a emoční nestability. Intelktové schopnosti jsou průměrné. U obžalovaného nebyla zjištěna porucha paměti. V době spáchání trestné činnosti nebyla u obžalovaného snížena rozpoznat společenskou nebezpečnost ani schopnost ovládat svoje jednání. Dále znalkyně doplnila, že u obžalovaného neshledala ani žádnou formu sexuální agresivity. Obžalovaný nejevil žádné známky závislosti na žádné návykové látce. K dotazu dále uvedla, že obžalovaný trpí duševní vadou, která není medicínsky ovlivnitelná. Nese známky emoční nestability, která se může v určitých situacích projevovat impulzivně. Jeho jednání mohlo být pudové, egoistické, nebralo žádné ohledy na poškozenou. Při popisu jednání měl obžalovaný tendenci se stavět do lepšího světla, měl tendenci ten určitý díl jednání dávat za vinu poškozené. I to, že se vším souhlasila. Pokud by obžalovaný užil alkohol, nebyly by v žádném případě ovlivněny jeho rozpoznávací a ovládací schopnosti.

13. Z odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví biologie a genetika, bylo zjištěno, že na minisukni poškozené byla specificky prokázána přítomnost spermatu. Mezi majoritní složkou smíšeného genetického profilu a genetickým profilem obžalovaného byla nalezena shoda na úrovni individuální identifikace. Dle protokolu o prohlídce těla poškozené [celé jméno poškozené] s fotografiemi nebyly prohlídkou těla poškozené nalezeny žádné viditelné stopy, pouze na břicho na pravé straně a uprostřed břicha je jizva po operacích z dětství. Dle lékařských zpráv je poškozená dlouhodobě v péči psychiatrie pro schizofrenní onemocnění. Užívá psychofarmaka a její stav je

celkem stabilní s občasnými výkyvy nálad a chování. Dne 11. 8. 2019 ve 4:04 hodin se poškozená [celé jméno poškozené] dostavila na pohotovostní lékařskou službu pro tablety Escapelle (proti otěhotnění postkoitálně). Dne 12. 8. 2021 poškozená vyhledala pomoc u svého obvodního gynekologa, kdy byla údajně donucena k pohlavnímu styku, má obavy o své zdraví, bojí se nákazy pohlavně přenosnou nemocí, proti nežádoucímu otěhotnění užila jednorázovou hormonální antikoncepci. Dle úředního záznamu o vyhodnocení kamerového záznamu je vidět, že v čase 2:51:32 hodin z parkoviště od [anonymizováno] odjíždí nějaké auto směrem nahotu, kdy však toto je vidět pouze podle odrazu světel. V čase 3:42:55 jde poškozená [celé jméno poškozené] na parkovišti u [anonymizováno] směrem k [příjmení] [anonymizováno], kam následně vchází. V čase 4:00 hodin poškozená [celé jméno poškozené] vychází směrem z polikliniky. Dle protokolu o prohlídce těla obžalovaného [jméno] [celé jméno obžalovaného] s fotografiemi nebyly prohlídkou těla nalezeny žádné viditelné stopy. Dle protokolu o prověrce na místě s fotodokumentací obžalovaný ukázal místo, kde zastavil vozidlo a kde měl vyhodit použitý kondom. Dle úředního záznamu o prohlídce vozidla [příjmení] [jméno] ve vlastnictví obžalovaného nebyla ve vozidle nalezena žádná zbraň, a to ani v příruční schránce.

14. Po zhodnocení uvedených skutečností dospěl soud k následujícím závěrům.

15. V dané věci soud mohl soud spolehlivě vycházet z objektivních důkazů, neboť tyto jsou nezávislé na vnitřním pocitu jejich nositele. Takovými důkazy byl objektivně zjištěn zdravotní stav poškozené prostřednictvím lékařských zpráv, a dále kamerové záznamy, zjištění na místě činu a z prohlídky vozidla. Prováděná znalecká zjištění prostřednictvím znaleckých posudků z oboru zdravotnictví a odborné vyjádření z oboru kriminalistiky soud mohl taktéž pojmout za zcela věrohodné. U žádného ze zpracovatelů těchto posudků a odborného vyjádření nebyl zjištěn žádný vztah vůči obžalovanému ani poškozené. Soudní znalci své znalecké posudky vyhotovili na základě svých zjištění, odbornosti a zkušeností. Proto soud mohl z těchto znaleckých posudků také plně vycházet.

16. Zásadní význam v celé věci má nepochybně výpověď poškozené [celé jméno poškozené]. Soud proto veškeré dokazování zaměřil na věrohodnost její výpovědi a jednotlivé aspekty této věrohodnosti, kdy zásadní je specifická věrohodnost výpovědi poškozené. Při hodnocení samotného obsahu výpovědi poškozené soud shledal, že jednání obžalovaného popsala jak v přípravném řízení, tak před soudem, shodně v podstatných bodech, nikoliv ovšem detailně, jedná se tak o výpověď zjevně nenaucenou, poškozená skutkový děj líčí na přeskáčku, přirozeně spontánně, uvádí své pocity, přímou řeč, nepodstatné detaily a podrobnosti, dle postupu času se právě objevuje i odpovídající posun ve výpovědi. Výpověď tak obsahuje veškeré atributy přirozeného líčení zažité události. Výpověď poškozené o jejím chování a následných krocích zcela zapadá do profilu její osobnosti, má vnitřní logiku a není v rozporu s žádným objektivním důkazem. Shodně dále událost popsala i bezprostředně po činu rodině a přátelům, sháněla peníze na pilulku proti nechtěnému početí, ještě v brzkých ranních hodinách i došla pro tuto pilulku na lékařskou pohotovost. Výpověď poškozené shledala z psychologických aspektů za zcela věrohodnou i znalkyně [příjmení] [celé jméno znalkyně], která své závěry rovněž konzultovala i s psychiatrickou MUDr. [příjmení], kdy mimo jiné konstatovala, že poškozená nemá žádný motiv msty, nezjistila žádné konfabulace, lži skóre je nízké. Psychiatrická diagnóza se u poškozené projevuje tím, že má infantilní vnímání reality, je sebestředná a naivní, nedokáže pracovat v režimu, starat se o dítě, netrpí ale žádnou bludnou produkcí, nevytvoří se u ní myšlenka, která neodpovídá prožitku. Uvedené dle názoru soudu zcela zapadá i do bezprostředního dojmu z výpovědi poškozené před soudem, kdy poškozená prostě vypovídá o události zcela v souladu s běžným a pravděpodobným prožíváním obětí této trestné činnosti, včetně popisu tzv. zamrznutí (uváděného v literatuře) jako reakce na jednání pachatele, kdy poškozená s ohledem na svou naivitu a další aspekty osobnosti uvedené ve znaleckém posudku ani nemá schopnosti a kapacitu k vyfabulování takto věrohodné skutkové konstrukce. Dále je třeba konstatovat, že vliv na schopnost zapamatovat si a reprodukovat události nemá její psychiatrická diagnóza i dle znalce z oboru psychiatrie, nezjistil

dále jiné psychiatricky relevantní vlivy na tuto schopnost u poškozené. Znalec dále konstatoval, že mohlo ovlivnit schopnost jejího vnímání nedodržování předepsané medikace a užívání omamných a psychotropních látek, případně alkoholu, nic takového ovšem nezjistil. Dále je třeba zmínit, že pokud je ohledně poškozené uváděno, že užívala omamné a psychotropní látky, jedná se o dobu až po spáchání skutku obžalovaným (výpověď svědka [příjmení], navíc nikoli pravidelně nebo ve větším množství), následně zjevně rovněž v poslední době (od srpna 2022), kdy došlo k dekompenzaci jejího psychického stavu právě zřejmě z tohoto důvodu, takže je nyní hospitalizována v Psychiatrické léčebně v [obec]. Ohledně doby spáchání skutku, i v době vyšetření oběma znalci (znalcem z oboru psychiatrie MUDr. [celé jméno znalce] dne 6. 6. 2022) nebylo zjištěno, že by takové látky užívala, kdy i dle znalce z oboru psychiatrie nevykazovala žádné abstineční příznaky, craving, bažení, nic takového dále nebylo zaznamenáno ani ve zdravotnické dokumentaci. Pokud to uváděl svědek [příjmení], tak fakticky uvedené potvrzuje i poškozená oběma znalcům, že občas užila z nudy, což opět spíše svědčí pro věrohodnost poškozené (její tvrzení v této věci není v rozporu s žádným věrohodným důkazem) a rozhodně to neznamená, že by se to týkalo právě doby spáchání skutku nebo podávání výpovědi, kdy tady jsou naopak důkazy opačné (byla na pohotovosti, u policie, znalců). Konečně pokud znalec [příjmení] [celé jméno znalce] uváděl, že by očekával větší reakci poškozené, k tomu soud pouze konstatuje, že jednak znalec poškozenou viděl až po dlouhé době od spáchání skutku, navíc opravdu neexistuje typická (rozuměj, „správná“) reakce na znásilnění, to je bohužel rozšířený mýtus, mimo jiné pak soud odkazuje na argumenty znalkyně [příjmení] [celé jméno znalkyně], se kterými se ztotožňuje, kdy zcela zjevně tady na počátku reakce byla (popisovaná panická ataka), logický a zcela pravděpodobný je i utlumující vliv medikace, kdy soud opravdu nesdílí názor, že aby byla poškozená věrohodná, měla tady být nějaká jiná reakce (mj. dle výpovědi svědka [příjmení] jim to druhý den vyprávěla a brečela u toho, že i sám chtěl to auto hledat, aby si to s pachatelem vyřídil a další, viz zjištění znalkyně psycholožky).

17. Na druhou stranu soud u výpovědi poškozené shledal nižší obecnou věrohodnost. Ta je způsobena tím, že poškozená v minulosti nepravdivě označila svědka [příjmení] jako pachatele znásilnění, kterého se měl dopustit vůči její osobě. Z usnesení policejního orgánu o odložení věci bylo mj. zjištěno, že poškozená v minulosti při návštěvě svědka [příjmení] (který vychovává jejich syna) po něm požadovala sex, ten se uskutečnil, a poté, co svědek [příjmení] nevyhověl následné žádosti poškozené o zapůjčení peněz, poškozená reagovala výhrůžkami, že řekne, že ji [příjmení] znásilnil, to také následně učinila.

18. K výpovědím svědků [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [příjmení] [celé jméno poškozené], [jméno] [příjmení] soud shledal, že tito svědci o věci vypověděli ze svého úhlu pohledu. V jejich výpovědích je znatelné vnímání jejich dojmů a pocitů. Tyto jsou odlišné v řadě detailů, což svědčí o autenticitě vnímání prožitků a skutečnosti, že žádní z uvedených svědků se na obsahu své výpovědi předem nedomluvili. Svědci [příjmení], [příjmení] a [celé jméno poškozené] potvrzují skutečnost, že jim poškozená bezprostředně po události sdělovala shodné informace o skutku, u těchto svědků je rovněž patrné, že uvádějí i skutečnosti v neprospěch poškozené, nebyl tak žádný důvod pochybovat o jejich věrohodnosti, svědkyně [příjmení] pak nemá ani žádný vztah k věci a již ani k nikomu na řízení zúčastněnému, proto i zde soud výpověď hodnotil jako věrohodnou. Výpověď svědka [příjmení] má pro posouzení celé trestní věci zcela zanedbatelný význam, neboť tento svědek o celé věci nevěděl ani zprostředkovaně.

19. K výpovědi obžalovaného je třeba konstatovat, že v rámci své výpovědi uváděl, že byl strážlivý a nepil žádný alkohol, ačkoliv svědkyni [příjmení] tvrdil, že byl připitý, vyskytly se i rozpory v postupně učiněných tvrzeních v průběhu onoho jednání ve vozidle. Zejména pak soud považuje za vyvrácené jeho tvrzení, že ejakuloval do kondomu, tím, že poškozená sháněla prášek proti početí po styku, kdy k tomu by samozřejmě v případě ejakulace do kondomu nebyl vůbec žádný důvod.

20. Pokud soud tedy zhodnotil veškeré shora uvedené skutečnosti v souhrnu, tak považuje za zcela vyloučené, aby si celou věc poškozená sama vymyslela, takto zkonstruovala celý děj. O

věrohodnosti výpovědi poškozené jako celku svědčí i důkaz ohledáním místa činu, neboť v případě dobrovolného sexu v pozdních nočních hodinách není nutné jet vozidlem do lesa na zcela opuštěné a odlehlé místo, daleko od nejbližší obce. Pokud soud zhodnotí podobnost, respektive rozdílnost oněch dvou situací oznámení znásilnění poškozenou, tak v odloženém případě se vyskytuje u poškozené nějaký racionální motiv k podání lživé výpovědi, kdy poškozená chtěla dát svědku [příjmení] důrazně najevo, že on je osobou, která jí má ve všem a vždy vyhovět, že, „on tu pro ni vždy bude“ (obdobně, jako pro jejich syna, kdy dle výpovědi svědkyně [příjmení] [celé jméno poškozené] poškozená svěřením syna do péče svědka [příjmení] vnímá, jakože jí syna, „ukradl“). Shodný názor pak vyjádřila i znalkyně z oboru psychologie. Ve vztahu k obžalovanému poškozená žádný motiv nemá, nemá k němu žádný vztah, neznala ani jeho jméno, nepřihlásila se také s žádným nárokem na náhradu škody. S ohledem na její pověst (dle informací od matky) pak nepřichází v úvahu ani motiv spočívající ve studu (že by měla problém sdělit blízkým, že měla dobrovolný pohlavní styk s neznámým mužem). Poškozená celou věc nahlásila především z důvodu toho, že měla strach z nežádoucího otěhotnění a z nákazy pohlavními nemocemi, i z důvodů altruistických, aby obžalovaný uvedený neprovedl znova, za což se jí bohužel orgány činné v trestním řízení odvěděly tak, že byla opakovaně ve věci přeslýchána a zkoumána (sekundární viktimizace). Soud tedy opětovně vyhodnotil výpověď poškozené jako výpověď specificky zcela věrohodnou, kdy doplněné důkazy nepřinesly v tomto směru žádné změny, a hlavně tedy výpověď způsobitou pro závěr o vině obžalovaného bez důvodných pochybností.

21. Po zhodnocení všech skutečností považuje soud za velmi pravděpodobné to, že obžalovaný byl přesvědčen díky otevřenosti a naivitě poškozené už od prvního kontaktu v [anonymizovaná dvě slova], že je, „bezprostředně sexuálně dostupná“, protože poškozená prostě sama o sobě vyzývavě působí, i se tak chová a obléká (i svědek [příjmení] zmínil, že si myslí, že ho nechtěně vyprovokovala), a následně, když začala projevovat nesouhlas, již nebyl schopen, nechtěl svůj záměr opustit, zavezl ji na odlehlé místo a užil k dosažení styku násilí. Fakt, že poškozená je osobou, která má ráda sex, je pak zcela irrelevantní, když prostě v tomto případě jej nechtěla, jela s obžalovaným se někam opravdu jen pobavit, nikoliv si zasouložit. Pokud bylo namítáno, že poškozená mohla při zpáteční cestě sdělit něco hasičům či policistům, kteří je stavěli, takto samozřejmě platí, nicméně fakt, že tak neučinila, vysvětlila obavou z obžalovaného, kdy po pohrůžce obžalovaného a násilném donucení k souloži je takové vysvětlení podle názoru soudu pochopitelné a logické a rozhodně nesvědčí o nevěrohodnosti poškozené (naopak opět zapadá do běžných mýtů o znásilnění, že poškozená měla jednat v této situaci podle představ a předpokladů typicky osob, které nic takového nikdy nezažily, nejméně pak zcela logicky, racionálně a efektivně, toho samozřejmě naopak pod vlivem prožitého traumatu nejsou oběti běžně schopné, a to i mnohem zkušenější a vzdělanější osoby).

22. Ze všech uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že se stal skutek uvedený ve výroku rozsudku a že se ho dopustil právě obžalovaný. Oproti obžalobě soud pouze v popisu skutku neuvedl některé výhrůžky obžalovaného vůči poškozené, kdy mohl vycházet pouze z její výpovědi učiněné u hlavního líčení, neboť výpověď z přípravného řízení pro absenci rozporů neměl důvod číst.

23. V rámci úvah o právní kvalifikaci jednání obžalovaného dospěl soud k závěru, že obžalovaný naplnil ve všech znacích skutkovou podstatu (zvláště závažného) zločinu znásilnění dle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, neboť obžalovaný poškozenou [celé jméno poškozené] násilím a pohrůžkou násilí donutil k pohlavnímu styku, přičemž tento čin spáchal souloží. Zavinění obžalovaného hodnotil soud jako přímý úmysl, neboť s ohledem na skutkové okolnosti obžalovaný zcela jistě věděl, že se dopouští protiprávního jednání. U obžalovaného v době spáchání skutku nedošlo ke snížení rozpoznávacích ani ovládacích schopností.

24. V rámci úvah o trestu zohlednil soud zejména hlediska uvedená v ust. § 39 odst. 1 a 2 trestního zákoníku. Soud v této souvislosti dospěl k závěru, že vzhledem k povaze a závažnosti spáchaného zločinu, především způsobem jeho provedením, jeho následkům a okolnostmi, za kterých byl

spáchán, nelze obžalovanému uložit trest jiný než trest spojený s přímou represí. Z opisu z evidence z rejstříku trestů je patrné, že obžalovaný byl v minulosti v České republice již jednou soudně trestán, a to pro zločin těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 trestního zákoníku spáchaný v jednočinném souběhu s přečinem výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku. Projednávaného jednání se přitom obžalovaný dopustil v průběhu zkušební doby podmíněného odsouzení s dohledem, tedy za další závažnou násilnou trestnou činnost, podmíněně odložený trest s dohledem tak neměl zjevně dostatečný výchovný efekt. Obžalovanému je třeba uložit takový trest, aby obžalovaný v rámci jeho výkonu mohl přehodnotit jeho dosavadní fungování ve společnosti, kdy současně zcela nepřichází v úvahu uložení žádného z alternativních trestů, tedy soud dospěl k závěru, že jiný než nepodmíněný trest by u obžalovaného zcela zjevně nevedl k naplnění účelu trestu. Polehčující ani přitěžující okolnosti ve smyslu ust. § 41 a § 42 trestního zákoníku nebyly u obžalovaného shledány, neboť větší škodlivý následek trestného činu nastal již z podstaty jeho spáchání, když spáchání zločinu znásilnění je obecně způsobilé vyvolat závažný následek. Na tom nic nemění ani skutečnost, že se poškozená [celé jméno poškozené] jednání obžalovaného nakonec podvolila, neboť se bála dalšího násilí a usoudila, že to tak pro ni bude jednodušší. Ve prospěch obžalovaného soud nakonec ve smyslu § 39 odst. 3 a 4 trestního zákoníku přihlédl k delší době, která od spáchání trestného činu bez zapříčinění obžalovaného uplynula a k okolnosti, že obžalovanému byl v rámci předchozího odsouzení uložen podmíněný trest odnětí svobody s dohledem ve výměře 3 let, jenž nebyl dosud vykonán a u něhož reálně připadá v úvahu nařízení jeho výkonu. Proto soud uložil obžalovanému trest odnětí svobody na samé spodní hranici trestní sazby pro zločin znásilnění podle § 185 odst. 2 trestního zákoníku, tedy ve výměře 2 let. Pro výkon trestu odnětí svobody soud zařadil obžalovaného do věznice s ostrahou, neboť nebyly splněny podmínky pro jeho zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou a současně se zřetelem na závažnost trestného činu a na stupeň a povahu narušení obžalovaného soud neshledal, že bude působení na něj, aby vedl řádný život, ve věznici se zvýšenou ostrahou lépe zaručeno. Uvedený trest je podle názoru soudu způsobilý naplnit u obžalovaného svůj účel.

25. Se svým nárokem na náhradu škody se do trestního řízení připojila poškozená [příjmení] zdravotní pojišťovna České republiky, [ICO], a to s nárokem na náhradu škody ve výši 5 606 Kč, představující náklady za ambulantní péči – gynekologické a laboratorní vyšetření poškozené [celé jméno poškozené]. Obžalovaný svým jednáním způsobil poškozené majetkovou škodu a nárok poškozené byl včas uplatněn. V případě poškozené [příjmení] [jméno] soud vyčíslení nákladů za poskytnutou ambulantní péči poškozené [celé jméno poškozené] a s ní související laboratorní výkony shledal oprávněným, když všechny účtované jednotlivé lékařské výkony byly učiněny v souvislosti s poskytnutou lékařskou péčí. Proto soud tuto povinnost k náhradě majetkové škody i podle § 228 odst. 1 věty před středníkem trestního řádu obžalovanému v rozsahu částky 5 606 Kč vůči VZP ČR uložil.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho opisu ke Krajskému soudu v Plzni prostřednictvím podepsaného soudu ve trojím vyhotovení. Ve prospěch obžalovaného mohou podat odvolání příbuzní v pokolení přímém a sourozenci ve stejné lhůtě. Odvolání musí být odůvodněno tak, aby z něj bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Tachov 30. listopadu 2022

Mgr. Michaela Řezníčková
soudkyně